

885.

**Rozporządzenie
Ministra Spraw Wewnętrznych**

z dnia 15 października 1924 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu
celem wykonania ustawy z dnia 31 lipca 1924 r.
o wprowadzeniu niektórych zmian w ustawie
z dn. 11 sierpnia 1923 r. o tymczasowym ure-
gulowaniu finansów komunalnych.

Na podstawie art. 3 i 4 ustawy z dnia 31 lipca
1924 roku o wprowadzeniu niektórych zmian w usta-

wie z dnia 11 sierpnia 1923 roku o tymczasowym
uregulowaniu finansów komunalnych (Dz. U. R. P.
№ 73, poz. 719) zarządza się co następuje:

§ 1.

Do art. 1 ustawy.

Wymiar i pobór przeznaczonego na pokrycie
deficytów budżetowych samoistnego podatku z grun-
tów, przemysłu, handlu i budynków na rzecz gmin
wiejskich b. zaboru rosyjskiego, skuteczniają te
gminy w myśl art. 43 ustawy z dnia 11 sierpnia
1923 r. o tymczasowym uregulowaniu finansów ko-
munalnych (Dz. U. R. P. № 94, poz. 747). W tym
celu władze skarbowe obowiązane są zarządom tych
gmin dostarczyć: 1) danych co do roku 1924, do-
tyczących przypadającego w odnośnej gminie z każ-
dej oddzielnej jednostki podatkowej zasadniczego
podatku gruntowego (bez oddzielnego dodatku i ulg,
przewidzianych w art. 2 i 3 ustawy z dnia 15 czer-
wca 1923 r. w przedmiocie wyrównania podatków
gruntowych tudzież niektórych podatków budynko-
wych (Dz. U. R. P. № 65, poz. 505), tudzież 2) imien-
nego wykazu osób, które nabyły świadectwa prze-
mysłowe na prowadzenie w odnośnej gminie przedsię-
biorstw przemysłowych i handlowych, względnie zajęć
przemysłowych, z oznaczeniem ceny tych świadectw
zgodnie z rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospo-
litej Polskiej z dnia 12 kwietnia 1924 roku (Dz. U.
R. P. № 33, poz. 340) — wydziały powiatowe zaś
winny dostarczyć danych co do przypadającego po-
datku budynkowego (rozporządzenie Prezydenta Rze-
czypospolitej z dnia 17 czerwca 1924 r.—Dz. U. R. P.
№ 51, poz. 523).

Podział ogólnej sumy samoistnego podatku po-
między poszczególnych podatników przeprowadza się
w ten sposób, że iloraz, otrzymany z podzielenia
tejże ogólnej sumy przez sumę podatków państwo-
wych, opłacanych w danej gminie z gruntów, z prze-
mysłu i handlu jakoteż z budynków, mnoży się przez
sumy przypadających na poszczególnych płatników
podatków od gruntu i budynków oraz cen świadectw
przemysłowych i handlowych.

Do sumy podatków państwowych, opłacanych
w danej gminie, wlicza się również podatek od grun-
tów państwowych, o ile od gruntów tych został wpro-
wadzony samoistny podatek na rzecz gminy.

§ 2.

Do art. 2 ustawy.

Postanowienie art. 2-go dotyczy podatku od
lokali w gminach wiejskich, a nie obejmuje podatku
od zbytku mieszkaniowego i podatku hotelowego.

§ 3.

Do art. 3 ustawy.

Przy wymiarze i poborze przez władze skarbo-
we wojewódzkiego podatku od wyszynku i drobnej
sprzedaży trunków mają odpowiednie zastosowanie
przepisy ustawy z dnia 14 maja 1923 roku w przed-
miocie państwowego podatku przemysłowego (D. U.
R. P. № 58, poz. 412). Wyjątek stanowi przepis,
zawarty w § 9 niniejszego rozporządzenia.

§ 4.

Do „ksiąg obrotu”, prowadzonych w myśl art. 50-go ustawy z dnia 14 maja 1923 r. w przedmiocie państwowego podatku przemysłowego (Dz. U. R. P. № 58, poz. 412), należy codziennie wpisywać odrębnie:

- a) na przychód—trunki nabyte, względnie trunki wyprodukowane we własnej wytwórni i wydane do wyszynku i drobnej sprzedaży;
- b) na rozchód — trunki sprzedane, wymienione lub wydane na kredyt.

§ 5.

W zeznaniach o obrocie, składanych dla wymiaru państwowego podatku przemysłowego (art. 52—54 ustawy w przedmiocie państwowego podatku przemysłowego), płatnicy wojewódzkiego podatku od wyszynku i drobnej sprzedaży trunków winni wykazać odrębnie sumy obrotu, osiągniętego z wyszynku i drobnej sprzedaży trunków.

§ 6.

Płatnicy podatku wojewódzkiego od wyszynku i drobnej sprzedaży trunków, uiszczający państwowy podatek przemysłowy art. 56 ustawy (w przedmiocie państwowego podatku przemysłowego), obowiązani są—poza przypadkiem, przewidzianym w ustępie 2-gim § 9-go—uiszczać jednocześnie i odrębnie przypadający podatek wojewódzki od wyszynku i drobnej sprzedaży trunków.

Dowody wpłat podatku wojewódzkiego należy w oryginałach lub odpisach dołączyć do zeznania o obrocie.

§ 7.

Uprawnienia, wynikające z art. 94 ustawy z dnia 14 maja 1923 r. w przedmiocie państwowego podatku przemysłowego (Dz. U. R. P. № 58, poz. 412), w stosunku do wojewódzkiego podatku od wyszynku i drobnej sprzedaży trunków wykonywa Minister Skarbu w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych.

§ 8.

Do czasu wprowadzenia w życie samorządu wojewódzkiego wpływy z podatku wojewódzkiego od wyszynku i drobnej sprzedaży trunków łącznie z odsetkami za zwłokę, karami i kosztami egzekucyjnymi przypadają:

- a) w b. dzielnicy rosyjskiej na Dz. VI § 10 poz. 11-a budżetu przychodów Ministerstwa Skarbu,
- b) w b. dzielnicy austriackiej kasie skarbowej we Lwowie (§ 52 instrukcji dla kas skarbowych Dz. Urz. Min. Skarbu № 45 z r. 1921, poz. 565) w celu umorzenia zaliczek, udzielonych Tymczasowemu Wydziałowi Samorządowemu we Lwowie ze Skarbu Państwa na pokrycie wydatków, połączonych ze spełnianiem zadań, przewidzianych w ustawie z dnia 30 stycznia 1920 roku (Dz. U. R. P. № 11, poz. 61), a po umorzeniu tych zaliczek bezpośrednio Tymczasowemu Wydziałowi Samorządowemu we Lwowie.

- c) w b. dzielnicy pruskiej właściwemu Krajowemu Związkowi Komunalnemu na rachunek dotacyj, wymienionych w art. 35 ustęp 2 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. o tymczasowym uregulowaniu finansów komunalnych (Dz. U. R. P. № 94, poz. 747).

Przepisy przejściowe.

§ 9.

Zeznania o obrocie, osiągniętym z wyszynku i drobnej sprzedaży trunków w pierwszym półroczu roku kalendarzowego 1924, winny być złożone najpóźniej do dnia 25 listopada 1924 roku na drukach, przepisanych dla wymiaru państwowego podatku przemysłowego, na których słowa: „państwowego podatku przemysłowego” należy zastąpić słowami: „podatku wojewódzkiego od wyszynku i drobnej sprzedaży trunków”.

Podatek wojewódzki od wyszynku i drobnej sprzedaży trunków, wymierzony za pierwsze półrocze 1924 r., winien być uiszczony w terminach, oznaczonych przez władzę wymiarową, najpóźniej jednakże w ciągu miesiąca od dnia doreczenia nakazu płatniczego.

§ 10.

Magistraty i wydziały powiatowe, które w myśl rozporządzenia I Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 26 stycznia 1924 roku (Dz. U. R. P. Nr. 16, poz. 166) rozpoczęły wymiar i pobór wojewódzkiego podatku od wyszynku i drobnej sprzedaży trunków, winny bezzwłocznie zaniechać tej czynności i wszelkie akta, dotyczące wymiaru i poboru tego podatku z odpowiednimi wyjaśnieniami, a w szczególności z dokładnym zestawieniem wymierzonego i pobranego podatku, przesłać bezzwłocznie właściwym do wymiaru tego podatku organom skarbowym (urzędowi, inspektoratowi skarbowym).

Pobrane przez organy samorządowe kwoty z tytułu podatku wojewódzkiego od wyszynku i drobnej sprzedaży trunków będą zaliczone na poczet tego podatku, wymierzonego przez władze skarbowe po myśli art. 3 ustawy.

Przepis końcowy.

§ 11.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

W związku z wydaniem niniejszego rozporządzenia traci moc rozporządzenie I Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 26 stycznia 1924 roku, wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu celem wykonania ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 roku o tymczasowym uregulowaniu finansów komunalnych (Dz. U. R. P. № 16, poz. 166).

Minister Spraw Wewnętrznych: *Z. Hübner*

Minister Skarbu: *Wł. Grabski*